

ת"פ 21175/03/21 - מדינת ישראל ע"י נגד רדא כאלף

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21175-03-21 מדינת ישראל נ' כאלף

בפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ הגב' אביה בניסטי, מתמחה מתביעות ירושלים
נגד הנאשם	רדא כאלף ע"י ב"כ עו"ד וסים דראושה	

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הודה בכתב האישום המקורי בביצוע עבירה של **הסעת שב"ח**, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 27.12.2020 בשעת אחר צהריים במחסום חזמא במבואות ירושלים, הסיע הנאשם במוניתו את הגב' ח"ס, תושבת האזור, מבלי שהיה לה היתר שהיה כחוק בישראל.

מהלך הדיון

הצדדים לא הגיעו להסדר טיעון, והסניגור ביקש לבחון את עניינו של הנאשם באמצעות שירות המבחן, שהתבקש לבחון גם את שאלת ביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה, כי הנאשם כבן 33 נשוי ואב לארבעה. הוא עובד כנהג מונית מזה שנים ארוכות, וכן נותן שירותים לחברת "אגד תעבורה". הנאשם סיים 11 שנות לימוד והשתלב בעבודה מגיל צעיר. הוא מגיע ממשפחה נורמטיבית וגם אורחות חייו תוארו ככאלה. מתברר כי הנאשם בעל רישום תעבורתי בעבירה של הסעה בשכר בגינה ביצע עונש של של"ץ. הנאשם הסביר כי הסתפק בתשובת הנוסעת לשאלתו אם יש לה אישור ולא בדק זאת כנדרש, משום שדובר באישה מבוגרת עם ילד קטן שטענה שנכנסה לישראל בנסיבות הומניטריות. הנאשם התבייש לדרוש ממנה להציג לו היתר, אך הבין כי עשה טעות. הוא קיבל אחריות מלאה למעשיו. במכלול הנסיבות המליץ שירות המבחן על ביטול ההרשעה, בין היתר בשל השפעת ההרשעה על דימויו העצמי של הנאשם. כמו כן הומלץ על הטלת של"ץ בהיקף 100 שעות והתחייבות.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. ב"כ המאשימה עתרה למאסר עד 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועתרה לענישה נלווית. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם אינו עומד בתנאי הפסיקה לביטול ההרשעה והתנגדה לעתירה זו. הסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם העונש ההולם

בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם עליו לתת בכורה לעקרון ההלימה, הנגזר מהערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים, עבירות של הכנסת שוהים בלתי חוקיים לישראל מסכנות את ביטחון המדינה וחותרת תחת ריבונותה ויכולתה לקבוע מי יבוא בשעריה. בנסיבות המקרה הספציפיות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

אשר לנסיבות, הנאשם אחראי בלעדית למעשים, משום שבזמן אמת ידע את הפסול שבהם. אלא שהנסיבות האנושיות של המקרה הביאוהו להימנע מלברר כנדרש אם לנוסעת המבוגרת קיים אישור שהיה בישראל אם לאו. המניע לעבירה היה אנושי, ולא היה ניסיון להערים על הרשויות. העבירה נעברה כשהנאשם ממלא את תפקידו כנהג מונית וזוהי נסיבה לחומרה. בפועל הנזק שנגרם נמוך, וגם פוטנציאל הנזק אינו גבוה.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - מדיניות הענישה מגוונת ונעה בין מאסר מותנה ושל"ץ ועד חודשי מאסר ספורים. ברע"פ 5094/20 **זנאדה נ' מ"י** (מיום 30.7.2020) נדון נאשם ל-60 ימי מאסר בפועל על בסיס מתחם שבין מספר חודשים ל-7 חודשים בנסיבות חמורות יותר של ניסיון הסתרת שני שב"חים במכוניתו. ברע"פ 2057/19 **מרזוק נ' מ"י** (מיום 21.3.2019) נדון נאשם ל-5 חודשי עבודות שירות (הוחמר משל"ץ) בנסיבות של הסעה והעסקה של 5 שב"חים סמוך לקו התפר. שם אושר מתחם שבין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר.

מתחם העונש יעמוד, אפוא, על מאסר מותנה ושל"ץ ועד 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם אדם חרוץ אשר קיבל אחריות מלאה למעשים, אב למשפחה אותה הוא מפרנס בכבוד ממשלח ידו כנהג. מניעיו לביצוע העבירה לא נבעו מהתנהלות עבריינית אלא מאמפתיה לזולת. בשל כל אלה יש למקמו בראשית המתחם.

העתירה לביטול הרשעה

על המבקש לבטל את הרשעתו לעמוד בשני תנאים: האחד, נסיבות העבירה המאפשרות זאת; השני, הוכחת נזק קונקרטי וחמור באופן מיוחד שייגרם מהותרת ההרשעה על כנה. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, אין מדובר לטעמי

בנסיבות חמורות במיוחד, ובוודאי שאין צריכות למנוע את ביטול ההרשעה. בדעה מנוגדת לכך מחזיק בית המשפט העליון המתייחסת לנסיבות חמורות יותר של הסעת שני שב"חים, שם צוין: "סבורני כי לא ניתן לסיים את ההליך בענייניו של המבקש ללא הרשעה. זאת, לנוכח חומרת העבירה שעניינה הסעת שוהה שלא כדן, חומרה שעליה עמד, לא אחת בית משפט זה בפסיקתו..." [רע"פ 1119/18 חסן נ' מ"י (מיום 9.5.2018) בפסקה 11]. אשר להוכחת נזק קונקרטי, גם שירות המבחן לא סבר שמתקיים בעניינו של הנאשם נזק יוצא דופן, וההמלצה נבעה ממכלול נסיבותיו של הנאשם ופגיעה אפשרית בדימויו העצמי החיובי. על סמך ההלכה הנוהגת, אין בטיעון זה לעמוד בדרישות המחמירות של הפסיקה, ולכן דין העתירה להידחות. ראו בהקשר זה: רע"פ 5261/18 דוידוף נ' מ"י (מיום 12.7.2018) בפסקה 5. אציין כי לא מצאתי לקבל את דברי ב"כ הנאשם לעניין הפגיעה בנאשם ביחס למשלח ידו, כנהג מונית, ובוודאי שלא סברתי שהמקרה הנמצא במדרג חומרה נמוך, יש בו כדי למנוע מהנאשם להמשיך לעסוק בעבודתו או לעסוק בכל תחום אחר.

גזירת הדין

נוכח האמור לעיל, מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 100 שעות של"ץ לביצוע בהתאם לתוכנית שיכין שירות המבחן ויגיש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. הנאשם הזהר כי אם לא יבצע כראוי את הצו, ניתן יהיה לדון מחדש בשאלת העונש ולהטיל עליו כל עונש חלופי לרבות מאסר;
- ב. 3 חודשי מאסר על-תנאי, וזאת שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירה על חוק הכניסה לישראל;
- ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים ביום 1.8.2022 וביום 1.9.2022. ניתן לקזז מכל הפקדה על אף הודעת עיקול. ככל שקיימת יתרת זכות ניתן להשיב לנאשם בהיעדר עיקולים;
- ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

לא מצאתי מקום להטיל רכיב של פסילה על-תנאי.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

• בטלפון: *35592 או 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' סיוון תשפ"ב, 08 יוני 2022, במעמד הצדדים.